

# РЕШЕНИЕ

№ 2402

гр. София, 20.01.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в**  
публично заседание на 06.11.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Галин Несторов**

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **8251** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/](#).

Образувано е по жалба на „Билла България“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], представлявано от В. Д. – С. и В. Ш., чрез юриск. С. К., срещу Заповед № 555/26.06.2024 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите /К/.

С оспорения индивидуален административен акт, на основание [чл. 68л, ал.1](#), във вр. с [чл. 68в](#), във вр. с [чл. 68г, ал. 4, във вр. с чл. 68д, ал. 2, т. 2, предл. 15, във вр. с ал. 1 от Закона за защита на потребителите](#) /ЗЗП/, чл. 5, ал.1, т. 1 и чл. 8, ал. 1 и ал. 2, т. 9 от Устройствения правилник на Комисията и решение на Комисията по т. 19, съгласно протокол № 11/31.05.2024 г., е забранено на жалбоподателя да използва нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 2, т. 2, предл. 15, във вр. с ал. 1, вр. с [чл. 68в](#), във вр. с [чл. 68г, ал. 4 от Закона за защита на потребителите](#) от ЗЗП, изразяваща се в следното:

- като предоставя на потребителите невярна и следователно подвеждаща информация, относно географски или търговски произход на продуктите, предлагани за продажба като това би могло да повлияе при вземането на търговско решение, което средният потребител не би взел, ако не е използвана тази нелоялна заблуждаваща търговска практика.

С жалбата се претендира отмяна на оспорената заповед като се твърди, че е налице съществено нарушение на материалния закон и на принципа за съразмерност, уреден в чл. 6 от АПК, както и наличие на съществени нарушения на адм.-производствените правила. По изложените съображения се иска отмяна на оспорения акт. С жалбата се претендират разноски не

се представлява в с.з., поддържа се жалбата в писмени бележки.

Ответникът - председателят на Комисията за защита на потребителите, редовно призован, не се представлява в с.з., която изразява и подробно писмено становище по жалбата, като счита същата за неоснователна, претендира разноски за юриск. възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд – София - град като обсъди релевираните с жалбата основания и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

От адм. орган се излага следното от фактическа страна, което на практика не се оспорва от жалбоподателя като не се правят никакви доказателствени искания в такава посока:

Производството пред КЗП започва, във връзка с изпълнение на план-програма за контролна дейност на КЗП съвместно с НАП и Б., от инспектори на Регионална дирекция С. при Комисия за защита на потребителите. Извършена е проверка по спазване изискванията на Закона за защита на потребителите в магазин № 192, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Била България“ ЕООД. В хода на проверката е установено, че дружеството предлага богат асортимент от плодове изложени за продажба в обособен сектор с наименование "От Българското по – хубаво няма". След обстоен оглед и разглеждане на етикетите, чрез които плодовете са изложени за продажба е констатирано от служителите, че нито един от богатия асортимент, изложени за продажба плодове в Сектор "От Българското по – хубаво няма" не отговаря на посланието, изписано с голям шрифт, отправено към потребителите "От Българското по – хубаво няма". В Сектор "От Българското по – хубаво няма" са изложени плодове както следва:

- круши с произход Турция 3,99 лв. за кг., дюли с произход Турция- 2,99 лв. за кг., помело с произход Китай- 5,49 лв. за кг., нар с произход Турция- 1,19 лв. за кг. От всички изложени за продажба плодове не е открит продукт /плод или плодове/, който да е с произход България, съгласно посланието чрез което са изложени за продажба. Така изписано, посланието "От Българското по – хубаво няма" е подвеждащо за потребителя, тъй като на база изписаната информация, той би могъл да бъде подведен, че пазарува плодове, произведени в България. Съгласно констатациите в хода на проверката, потребителят е подведен с изписаната информация "От Българското по – хубаво няма", което се изразява в това, че предварителната информация за произход е неточна по отношение на географски или търговски произход. Съгласно разпоредбата на чл. 68д, ал. 1 от ЗЗП, търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително, чрез цялостното и представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някои от обстоятелствата, посочени в ал. 2 и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика. Съгласно ал. 2, т. 2, предложение 15 на същия член, обстоятелствата по ал. 1 включват информация за основни характеристики на стоката или услугата като ГЕОГРАФСКИ ИЛИ ТЪРГОВСКИ ПРОИЗХОД. С това си поведение търговецът въвежда в заблуждение потребителите и е възможно потребителят да избере

хранителни продукти, които са с произход различен от предварително обявения, а именно „Български“. Сочи се в оспорената заповед, че в случая „Билла България“ ЕООД използва заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал.1, във връзка с ал. 2, т. 2, предложение 15 - географски или търговски произход, във връзка с чл.68г, ал.4 във връзка с чл.68в от Закона за защита на потребителите като с това си поведение търговецът въвежда в заблуждение потребителите, тъй като е възможно потребителят да избере точно тези продукти заради това, че са с произход България. По този начин, се твърди, че „Билла България“ ЕООД въвежда в заблуждение потребителите за географския или търговския произход на продуктите и това би могло да повлияе при вземането на търговско решение, което средният потребител не би взел, ако не е използвана тази нелоялна заблуждаваща търговска практика. В заключение се приема, че упражнената от „Билла България“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] търговска практика е заблуждаваща по смисъла на чл. 68в, във връзка с чл. 68д, ал. 1, във връзка с ал. 2, т. 2, предложение 15 - географски или търговски произход и във връзка с чл. 68г, ал. 4 от ЗЗП.

При така установената фактическа обстановка, съдът извежда следните изводи:

Жалбата е допустима - насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на [чл. 21, ал.1 АПК](#), подадена е в преклузивния срок за оспорване, от активно процесуално легитимирано лице - адресат на акта и при наличие на правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Законосъобразността на административният акт се преценява към момента на издаването му. Съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК същият следва да съдържа фактическите и правните основания за издаването му. Първите са необходим реквизит на акта и липсата им го опорочава съществено. Липсата на фактически основания представлява винаги съществено административнопроизводствено нарушение, водещо до отмяна на административния акт. Обратно, макар и да е административнопроизводствено нарушение, непосочването или погрешното посочване в акта на правното основание за издаването му не е съществено такова при условие, че актът съдържа фактическите основания за издаването си. В случая волята на органа относно упражненото от него право е ясна, а последващият контрол по приложението на закона спрямо посочените факти е изцяло допустим и възможен.

Актът е издаден от компетентен административен орган - председателят на Комисията за защита на потребителите като компетентността му следва от разпоредбата на чл. 68л, ал. 1 от ЗЗП, която предвижда, че когато Комисията за защита на потребителите установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на комисията издава заповед, с която забранява прилагането на търговската практика.

Заповедта е в предписаната от закона форма, доколкото разпоредбите на З. не предвиждат различни изисквания от установените в АПК. Актът е издаден в писмена форма, в него са посочени както правните, така и фактическите основания за издаването му, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на жалбоподателя да организира адекватно защитата си. Неоснователни са възраженията на последния в този смисъл. Точно са описаните установените факти, доказателствата, от които

същите се установяват и правната квалификация на извършеното нарушение.

При постановяване на обжалвания административен акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна. Съгласно установената съдебна практика, нарушенията на административнопроизводствените правила следва да се определят като съществени единствено в случаите, когато при недопускането им би се достигнало до различен резултат от проведеното производство. В случая, фактическата обстановка е установена правилно от доказателствата по преписката, не се правят никакви доказателствени искания от страна на жалбоподателя, които да обусловят установяването на различна от възприетата от адм. орган и от съда фактическа обстановка, респ. да обусловят нарушение на материалния закон при постановяване на процесния акт.

Съгласно чл. 68г. (Нов - ДВ, бр. 64 от 2007 г., в сила от 08.09.2007 г.): „(1) (Изм. - ДВ, бр. 61 от 2014 г., в сила от 25.07.2014 г.) Търговска практика, от страна на търговец към потребител е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители.“

Съгласно чл. 68г., ал. 4 от ЗЗП: „Нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д -68к.“

Действително, при извършената проверка, доказателствата недвусмислено сочат на доказаност на факта, че дружеството – жалбоподател е използвало нелоялна - заблуждаваща търговска практика.

При извършената проверка от служителите на КЗП в проверявания обект на дружеството се установява безспорно при обстоен оглед и разглеждане на етикетите, чрез които плодовете са изложени за продажба, че нито един от богатия асортимент, изложени за продажба плодове в Сектор "От Българското по – хубаво няма" не отговаря на посланието, изписано с голям шрифт, отправено към потребителите "От Българското по – хубаво няма". В Сектор "От Българското по – хубаво няма" са изложени плодове както следва:

- круши с произход Турция 3,99 лв. за кг., дюли с произход Турция- 2,99 лв. за кг., помело с произход Китай- 5,49 лв. за кг., нар с произход Турция- 1,19 лв. за кг. От всички изложени за продажба плодове не е открит продукт /плод или плодове/, който да е с произход България, съгласно посланието чрез което са изложени за продажба. Посланието "От Българското по – хубаво няма" действително е подвеждащо за потребителя като при така подадената информация същият би могъл да бъде подведен, че пазарува плодове, произведени в България. Съдът намира, че в случая несъмнено потребителят е подведен с изписаната информация "От Българското по – хубаво няма", което се изразява в това, че предварителната информация за произход е неточна по отношение на географски или търговски произход. Правилно в случая, от адм. орган е възприета правната квалификация на нарушението, така както е описано от фактическа страна.

Съгласно разпоредбата на чл. 68д, ал. 1 от ЗЗП, търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително, чрез цялостното и представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна

относно някое от обстоятелствата, посочени в ал. 2 и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика.

Съгласно чл. 68д, ал. 2, т. 2, предложение 15, обстоятелствата по ал. 1 включват информация за основни характеристики на стоката или услугата като географски или търговски произход. Дружеството – жалбоподател като търговец действително въвежда в заблуждение потребителите и е възможно потребителят да избере хранителни продукти, които са с произход, различен от предварително обявения – „български“. Съдът приема, че използваната от „Билла България“ ЕООД търговска практика несъмнено и безспорно е заблуждаваща по смисъла на чл. 68в, във връзка с чл. 68д, ал. 1, във връзка с ал. 2, т. 2, предложение 15 - географски или търговски произход и във връзка с чл. 68г, ал. 4 от ЗЗП.

Съдът намира за съответстващи на установената фактическа обстановка изложените правни изводи в процесната заповед, за наличието на използвана от „Билла България“ ЕООД, [населено място], нелоялна – заблуждаваща заблуждаваща търговска практика по смисъла на 68г, ал.1, във връзка с чл.68в, относно предлаганите стоки, които не са посочения български произход. В хода на съдебното производство жалбоподателят не опроверга тези констатации. От същия, в настоящото производство не са ангажирани никакви доказателства, оборващи констатациите на КЗП, възприети изцяло от административният орган в оспорения акт. В хода на производството, от адм. орган изцяло е спазен и принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК. Посредством забраната на посочената търговска практика точно и обективно се постигат целите на ЗЗП, с оглед пълноценна защита правата на потребителите.

Съдът приема, че административният орган правилно е приложил материалния закон, при точно съблюдаване на адм.-производствените правила. Председателят на К. забранява с нарочна заповед прилагането ѝ, когато Комисията установи, че търговската практика е нелоялна по смисъла на закона.

Актът съответства и на целта на закона, формулирана в чл. 68б от З. - осигуряване на защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на предложение от търговец до потребител и/или сключване на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги.

Предвид изложените мотиви съдът намира, че оспорената заповед на председателя на Комисията за защита на потребителите е законосъобразен административен акт и подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

От ответната страна не се претендират разноски и такива не следва да се присъдят, въпреки този изход на спора.

Предвид гореизложеното и на основание [чл. 172, ал. 2 от АПК](#), Административен съд – София - град, Второ отделение, 33-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Билла България“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], представлявано от В. Д. – С. и В. Ш., чрез юриск. С. К., срещу Заповед № 555/26.06.2024 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите /К/.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд – София – град пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: